

8. MARTINSKÁ POETICKÁ JESEŇ

K O B R A

PŘÍLOHA KOBRY *** ŘÍJEN 2011

Cítát inspirující:

Schádzame sa – starí známí (čoraz starší a čoraz známejší), mladé tváre, “prvolezci”, začiatovníci aj pokročilí, všetci v úcte k slovu jako k jednému z najtvárnejších materiálov v rukách tých, čo mu rozumejú a poznajú jeho nesmiernu cenu.

Peter Mišák

Účastníci MaPoJe v sobotu ráno před hotelom Junior Piatrová ve Vrútkách.

Foto: Ilona Pluhařová

OSMÉ MARTINSKÉ DNY

23.- 25. ZÁŘÍ 2011

MARTIN - VRÚTKY

V pátek 23.září jsme se v Pardubicích na nádraží sešli my tři vyslanci LiSu při Knihovně Václava Čtvrťka (KVČ) v Jičíně, abychom reprezentovali spolek a potažmo i Českou republiku na 8. Martinské poetické jeseň. Trochu mně to připomínalo první historickou cestu z roku 2003, kdy jsme jeli také tři, ale tentokrát vedle tradiční dvojice proChor a Franc chyběla Monika Eberlová, kterou nahradila Ilona Pluhařová. A musím říct, že cesta ubíhala mnohem rychleji, než když jsem na některé ročníky cestoval sám. Probrali jsme všechno možné a ani jsme pořádně nepostřehli, když rychlík kdesi za Horní Lideč překračoval pomyslnou statní česko – slovenskou hranici.

V Žilině na nádraží jsme se sice málem navzájem poztráceli, ale nakonec jsme nasedli do toho správného vlaku směr Vrútky a následně Martin, cíl naší cesty. Přímo před martinským nádražím jsme se pozdravili s Pavlem Urbanem ze Žiliny, ale nešli jsme přímo do Turčianskej knižnice v Martině, kde se odehrával páteční odpolední program akce. Museli jsme Ilonu trochu seznámit s městem, navštívili jsme informační centrum, které je až nahoře v budově Milénia na velkém náměstí. Tradičně jsem nevynechal ani návštěvu knižkupectví. Prochor sice tvrdil, že tam jdu hlavně proto, abych se přesvědčil, jestli mají v regálech Francovy knihy, ale potom žasl, kolik mají českých knih (od Viewegha po Jiráska). France sice neměli, jen Franze Kafku, ale Ilona to proChorovi náležitě vysvětlila: „Neboť Franc je neustále vyprodaný!“

Po posilnění ducha, jsme posilnili i tělo, někdo česnečkou a někdo pivem. A potom už jsme směřovali do Turčianskej knižnice, kde nás přivítaly členky místního literárního klubu Duria. Pochopitelně i Táňa Sivová a Marcelka Kubovová nemohly chybět. Dostali jsme i „Almanach tvorby účastníků Martinskej poetickej jesene 2010“, kde mám i já ukázkou ze své povídky „1.cena“. Dále „Občasník literárneho klubu Duria č.7“ a „Adresár literárnych klubov“,

kde pochopitelně nechyběl kontakt i na náš spolek.

Slavnostní zahájení akce se neslo v duchu motta: „Práca s literaturou nás spája ...“ Táňa Sivová přivítala všechny přítomné, bohužel letošní účast byla slabší, neboť se omluvili autoři z Polska a Maďarska. Z Čech a Moravy dorazili, kromě Jičíňáků, přátelé z Literárního klubu Petra Bezruče ve Frýdku - Místku vedeni Jiřím „Georgem“ Figurou. Kromě toho se slavnostního zahájení zúčastnili i knihovnice a knihovníci ze Vsetína, s kterým Turčianská knižnica v rámci mikroregionu spolupracuje.

V úvodu programu vystoupil dětský soubor, přednesl dramatická pásma a písničky, které se v kraji zpívaly v dobách dávno minulých. Dále se střídali na pódiu profesionální recitátoři z martinského divadla Milada Záthurecká a Martin Klein. Postupně představili tvorbu zúčastněných autorek a autorů. Shodou okolností si jičínské trio vybralo prózu, Ilona měla úspěch s povídkou „o zlatém retrívrů“, se kterou mimochodem zabodovala již na Rehečské slepici. ProChora prezentovaly jeho kratší prózy a mě povídka „Vážené vydavatelství a nakladatelství RÁJ“.

Bloky čteného textu vhodně doplnil i tradiční účastník našich setkání – sbor Priekopčanka, který zazpíval i písně zúčastněných zemí a na závěr dokonce Suliku, jako příslib toho, že se snad příště podaří, jak slíbila Táňa Sivová, zajistit účast autorek a autorů z Ukrajiny.

Vydařené odpoledne podtrhli i autoři z Frýdku-Místku, který předali Táně Sivové jako poděkování, ozdobný „náhrdelník“ tvořený barevnými listy, symboly poetické jeseň.

Nápad s recitátory byl výborný, program byl kvalitnější, odpadly dlouhé nástupy a někdy dohadování, kdo a co bude číst. Zároveň byl kratší, udržel diváky sledovat děj. Velký dík všem účinkujícím.

Martinskou MHD jsme se přesunuli na konečnou stanici, kde jsme se na okraji Vrútek ubytovali v hotelu Junior Piatrová. Po večeři jsem vybalil kufr plný materiálů, Kobry, ČAJe a další písemnosti, po kterých se jen zaprášilo. Zároveň dorazila i další jičínská posila, fotografa Kateřina Jelínková. Jejíž foto nejen z Martinskej poetikej

jeseně, ale i z dalšího slovenského pobytu, můžete najít na adrese <http://www.uschovna.cz/zasilka/D4SFS859LUPLR577-HKH> .

Neformální diskuze pokračovaly dlouho do noci, jen s potížením s občerstvením, neboť v hotelu se chystali na sobotní svatbu, takže jsme museli využít exilu v nedaleké krčmě „Šupa“, která se vlastně stala během setkání naším „druhým domovem“.

Sobotní ráno na pokoji bylo ve znamení východu slunce. ProChor se snažil fotografovat a musím říct, že ta jeho fotka stojí za to, i když nic nemůže zachytit onu atmosféru, kdy nízko nad horou visí rudé slunce, z Váhu stoupá mlžný opar a den je ještě mladý. Ani nevím proč, ale vzpomněl jsem si v té chvíli na tradiční píseň z vyhlášení Mělnického Pegasu, kdy Marián Kořínek zpívá: „ ... zem se budí ránem, den voní marcipánem!“

A skutečně snídaně voněla a byla vydatná, prostě švédské stoly, i když tady byly stoly slovenské. Po snídani přednesl Peter Mišák zajímavou přednášku o slovenském buditeli a spisovateli Michalu Miloslavu Hodžovi (1811 – 1870), který mimo jiné založil spolek Tatrin a byl jeho prvním předsedou. Společně se Štúrem a Hurbanom se stal jedním z vůdčích osobností slovenského národa v období kolem roku 1848 a spolupracoval na tvorbě spisovné slovenštiny.

Následně jsme se odebrali do centra Vrútek, kde jsme v budově Městského úřadu navštívili pamětní světnici místní rodačky a slovenské spisovatelky Hany Zelinové (20. července 1914, Vrútky, - 16. března 2004, Bratislava). Paní průvodkyně zasvěceně hovořila o životě a díle autorky řady děl nejen pro dospělé, ale především i pro děti. Jako zajímavost nám ukázala i japonský překlad dětské knihy Hany Zelinové „Jakubko“. Zelinová je v Čechách známá především díky jejímu stěžejnímu dílu „Alžbetin dvor“, což je trilogie mapující život Turce v minulosti až do 2.světové války. Podle tohoto románu vznikl i televizní seriál, který právě v těchto dnech uvádí ve středu Česká televize na svém druhém kanálu (ČT2).

Zde jsme také pózovali pro tradiční skupinové foto a dozvěděli se i o dalších slavných rodácích Vrútek. Ten zřejmě nejznámější je herec Radoslav Brzobohatý.

Prošli jsme se i po vrútské pěší zóně, kde nás místní autoři upozorňovali na řadu historických zajímavostí. Mezi účastníky probíhaly diskuze o historii našich národů, do kterých se aktivně zapojovala z Jičíňáků především Ilona. Byla potěšena názory Slováků na naši společnou historii a třeba tím, že i oni, ačkoliv nemají státní svátek, si stále připomínají 28.říjen jako vznik Československé republiky.

Korzo po pěší zóně ve Vrútkách a diskuzní hloučky účastníků poetickej jeseně. Foto: Ilona Pluhařová

Takže nám pěkně vytrávilo a vrátili jsme se zpět do hotelu, kde po obědě následovala krátká procházka po okolí k památníku obětem Slovenského národního povstání. Na pamětní desce jsou vzpomenuť jména Vlado Blahovce a Evžena Karvaše, kteří zde položili svoje mladé životy na podzim 1944.

Zajímavé byly i pohledy do údolí Váhu a na město Vrútky. A fotoaparáty většiny účastníků byly v pohotovosti, neboť přírodní scenérie se k fotografování přímo nabízeli.

Vzhledem k tomu, že v „našem“ hotelu již probíhala svatba, odebrali jsme se na prostranství u krčmy Šupa, kde se konaly autorské „čítačky“. Autorky a autoři tentokrát sami četli svoje texty a opět jsme zde vyslechli celou řadu zajímavých básní a povídek. Zaujal mě především Rost'a z Popradu, který nám svoje básně servíroval jako jídelní lístek, dokonce jsme si mohli i vybrat. Všechno přitom uměl nazpaměť!

Přestože se k večeru ochladilo, bylo počasí v celém průběhu setkání až nebývale letní, takže se konečně dočkal „George“ Figura se svým mezinárodním turnajem v petanque. Asi o největší překvapení se postarali loňští vítězové a obhájci trofeje z Beskyd, kteří vypadli hned v prvním kole s družstvem Žiliny, které nakonec obsadilo 3.místo. Naše sestava Jičina, Ilona a Václav, prohrála hned v 1.kole s pozdějšími vítězi, domácími zástupci z Vrútek (2:5), ale ostudu jsme rozhodně neudělali. Díky tomu, že nás porazil jen vítěz, jsme se dodatečně kvalifikovali do boje o 3.místo, ale i tentokrát bylo družstvo Žiliny nad naše síly. Tak snad příště!

Zvítězili domácí z Vrútek, když ve finále porazili složené družstvo PoTr (Poprad – Trnava)!

Vzhledem k chladu jsme se s povděkem zahřáli večerí a pospíchali opět do útulné krčmy, kde nás přivítali i místní štamgasti, ale i harmonikář, takže se při vínku či pivu zpívalo, diskutovalo a veselilo se. Svoji přítomnost jsme zvětšili v kronice, ale bohužel nastal, alespoň pro mě a Ilonu, i nepříjemný čas loučení, neboť od přátel se neodjíždí lehce. Škoda jen, že tentokrát chyběli zástupci dalšího martinského klubu Mädokýš a někteří další, se kterými bych se opět po roce rád sešel.

Loučili jsme se s hlavními organizátorkami, Táňou a Marcelou s vědomím, že zase příště rádi přijedeme a pokud se nám podaří zorganizovat setkání v roce 2013, že i ony nebo zástupci slovenských spolků a klubů přijedou na oplátku zase k nám do Jičina.

Zatímco proChor v neděli ráno ještě na návrat nepomýšlel a měl v plánu toulat se ještě pár dní po Velké a Malé Fatře s fotografkou Kateřinou, já s Ilonou jsme v šest ráno absolvovali rychlou chůzi sestup do údolí na vlakové nádraží do Vrútek, kde jsme nasedli pár

minut před sedmou na vlak, který nás vezl domů.

Celou cestu jsme se doplňovali v líčení dojmů a postřehů ze setkání. Až cestou z Hradce do Jičína na nás pomalu padala únava, ale jsem rád, že naše „literární šílenství“ přeskočilo z nás dvou (proChor, Franc) i na Ilonu, takže snad příště opět nepojedu do Martina sám!

A pokud se chcete přidat i vy, přijedte se přesvědčit o tradiční slovenské pohostinnosti i Vy!

Václav

Vyšlo o Martinskej poetickej jeseni:

Prochorův článek „Martinská poetická jeseň“ v Jičínském deníku v úterý 4.října 2011: http://jicinsky.denik.cz/kultura_region/jcmartin-poeticka-jesen20111004.html

Fota z Martinekej poetickej jeseně:

http://www.tkmartin.sk/?fotogaleria&galeria=martinska_poeticka_jesen_2011_23_9_25_9_2011

<http://www.uschovna.cz/zasilka/D4SFS859LUPLR577-HKH>

Atmosféra při „čítačkách“ nedaleko krčmy Šupa, při kterých proChor se svojí harmonikou vytvářel hudební vložky mezi jednotlivými výstupy autorek či autorů.

Foto: Ilona Pluhařová

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Příloha č.10/2011 k 8. Martinskej poetickej jeseni

(5. října 2011)

www.ikobra.cz